

- [TEATERRECENSIONER](#)

Taimine vänder på steken: barn fostrar också sina föräldrar

Outi Paasivirta och CG Wentzel spelar upp olika situationer med en inbyggd konflikt: Hur gör man när man inte vill hälsa på mormor? **BILD: TEATER TAIMINE**

TEATERRECENSION [Barbro Enckell-Grimm](#) **PREMIUM**

17.3.2022 08:58 Uppdaterad 17.3.2022 11:07

Teater Taimines nya pjäs Att hantera en vuxen ger barn insyn i hur vuxna resonerar. Hur hävdar du din vilja så att det inte märks? Pjäsen är lite spretig, men ger publiken många tips på framgångsrik förhandlingsteknik.

Teater Taimine: Att hantera en vuxen.

Text och regi: Tove Appelgren. Musik: Oskar Silén. På scen: Outi Paasivirta och CG Wentzel. Turnépjäs. Speltid: ca 40 minuter. Målgrupp: åk 1-6.

Premiär i Lagstads skola 16.3.

Det är orättvist att vuxna kan planera att skaffa barn, men att man inte väljer att födas. Att föräldrar fostrar sina barn ses som självklart, men barn kanske inte inser i hur stor utsträckning de fostrar och formar sina föräldrar?

I Taimines och Tove Appelgrens nyskrivna pjäs *Att hantera en vuxen* sägs det här inte rent ut. I stället närmar sig pjäsen barn och vuxna från olika håll. Outi Paasivirta och CG Wentzel spelar upp en dialog där båda turvis är barnen Milla och Kim, och förälder, mamma och pappa. De iscensätter olika situationer med en inbyggd konflikt: Hur gör man när man inte vill hälsa på mormor?

Det är bättre att förhandla än att gnälla och bråka. Om man förhandlar är det större chans att man får sin vilja igenom, åtminstone delvis.

Sen finns det situationer där barn inte behöver ge efter. Man behöver till exempel inte krama gammelfaster om man inte vill. Om man vill krama en vuxen och hen inte vill, behöver den vuxna kanske få lite tid. Det kan hända att mamma eller pappa kanske inte blev kramade när de var barn, så de aldrig lärt sig?

Barn kanske inte inser i hur stor utsträckning de fostrar och formar sina föräldrar?

BILD: TEATER TAIMINE

För lite skådespel

Varken barn eller vuxna ska vänta sig perfektion av varandra (här gav premiärpubliken rikligt bifall) – däremot bör man visa varandra förtroende, ge ansvar men också kunna ta ansvar. Det här sägs ut, och visas med korta scener.

Paasivirta och Wentzel är tydliga och neutrala, självklara i sitt spel. Appelgrens text är lite spretig, det blir för mycket resonemang, för lite skådespel. I hennes skådespel om Vesta-Linnéa säger hon samma saker på ett mustigare, mer inlindat sätt, och med större spel- och språkglädje.

Som diskussionsöppnare i klassen kan *Att hantera en vuxen* fungera bra och Taimine erbjuder pedagogiskt material för pjäsen.

[Barbro Enckell-Grimm](#)